

باب شانزدهم در ضیافت نوزده روزه

در کتاب اقدس از لسان عظمت جاری و نازل شده قوله تعالی:

"قد رقم علیکم الضیافة فی کلّ شهر مرّة واحدة و لو بالماء انّ الله اراد ان یؤلف بین القلوب و لو باسباب السموات و الأرضین." (بند ۵۷)

و در رساله سؤال و جواب مذکور است:

"سؤال - رقم علیکم الضیافة واجب است یا نه؟
جواب - واجب نه."

حضرت عبدالهء جلّ ثنائه در لوح ابوالقاسم گلستانه میفرماید قوله العزیز:

"در خصوص ضیافت در هر شهر بهائی سؤال نموده بودید مقصود از این ضیافت الفت و محبت و تبّتل و تذکّر و ترویج مساعی خیریه است یعنی بذکر الهی مشغول شوند و تلاوت آیات و مناجات نمایند و با یکدیگر نهایت محبت و الفت مجری دارند و اگر میان دو نفر از احبّا اغبراری حاصل هر دو را دعوت نمایند و باصلاح مابین کوشند."

و در لوح میرزا احمد واشنگتن میفرماید قوله تعالی:

"از مهمانهای هر نوزده روز مرقوم نموده بودید این ضیافت سبب بشارت گردد و مورث مسرت شود و اساس اتحاد و اتفاق است و واسطه الفت و مؤانست و نشر وحدت عالم انسان."

و در لوح خداداد و احبّای خراسان میفرماید قوله العزیز:

"ای بندگان صادق جمالقدم در هر کور و دوری ضیافت مقبول و محبوب و تمدید مانده بجهت احبّای الهی ممدوح و محمود علی الخصوص در این دور عظیم و کور کریم که نهایت ستایش را دارد زیرا از محافل ذکر الله

و مجالس پرستش حقّ فی الحقیقه شمرده میشود. چه که در مجالس ضیافت آیات الهیّه تلاوت میگردد و قصائد و محامد و نعوت الهیّه خوانده میشود و نفوس در نهایت انجذاب مبعوث میگردد. اصل مقصود این سنوحات رحمانیّه است و در این ضمن بالتّبع غذائی نیز صرف میگردد تا عالم جسمانی مطابق عالم روحانی گردد و تن حکم جان گیرد. همچنانکه نعم روحانیّه سابغ است نعم جسمانیّه نیز کامل شود. باری خوشا بحال شما که این حکم لطیف را مجری میدارید و سبب تذکّر و تنبّه و روح و ریحان احبّاء الله میشوید." **ع ۴**